

Sygn. akt II K 627/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie – Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Piotr Wojtowicz

Protokolant Edyta Sieniawska

w obecności oskarżyciela publicznego Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Krośnie – P. T.

po rozpoznaniu w dniu 02 października 2017 r. sprawy karnej

M. J. (1) s. J. i B. z d. W., ur. (...) w S., zam. L.(...)

skazanego prawomocnymi wyrokami

1. Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 08 maja 2012 r., sygn. akt II K 1042/11 za przestępstwa z art. 279 § 1 kk i inne popełnione w okresie od listopada 2010r. do kwietnia 2011r. na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

2. Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 16 lutego 2017 r., sygn. akt II K 784/15 za przestępstwo z art. 278 § 1 kk i inne popełnione w okresie od 29 czerwca 2015r. do 11 sierpnia 2015r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 i § 4 k.k., a także art. 569 § 1 k.p.k.

I. łączy wyroki opisane wyżej i wymierza oskarżonemu **M. J. (1) karę łączną 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy** pozbawienia wolności

II. na zasadzie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza oskarżonemu 1 (jeden) dzień zatrzymania od dnia 11.08.2015r. do dnia 12.08.2015r. w sprawie II K 784/15

III. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. **stwierdza**, iż w pozostałym zakresie wyroki ulegające połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu

IV. na podstawie art. 624§1 k.p.k. **zwalnia** oskarżonego od obowiązku uiszczenia wydatków związanych z postępowaniem o wydanie wyroku łącznego i **obciąża** nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 627/17

UZASADNIENIE

wyroku łącznego z dnia 2. października 2017 r.

M. J. (1) był skazany prawomocnymi wyrokami :

1. Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 08 maja 2012 r., sygn. akt II K 1042/11 za przestępstwa z art. 279 § 1 kk i inne popełnione w okresie od listopada 2010r. do kwietnia 2011r. na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

2. Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 16 lutego 2017 r., sygn. akt II K 784/15 za przestępstwo z art. 278 § 1 kk i inne popełnione w okresie od 29 czerwca 2015r. do 11 sierpnia 2015r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, z zaliczeniem zatrzymania przez jeden dzień od 11.08.2015r. godz. 10:30 do 12.08.2015 r. godz. 10:30

Dyrektor Zakładu Karnego wskazał na podstawy prawne do wydania z urzędu wyroku łącznego.

Art. 85 k.k. stanowi, iż w przypadku popełnienia przez sprawcę dwóch lub więcej przestępstw, za które wymierzono jednorodne kary podlegające wykonaniu, Sąd orzeka karę łączną. Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, należy stwierdzić, iż w stosunku do skazanego pozytywne przesłanki wskazane w art. 85 § 1 i 2 k.k. zostały spełnione w odniesieniu do obydwu wymienionych wyroków. Sąd Rejonowy w Krośnie w sprawie II K 1042/11 wymierzył skazanemu karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, która następnie została zarządzona postanowieniem z dnia 07.06.2017 r. (k.5); kolejne skazanie nastąpiło już na karę bezwzględnego pozbawienia wolności.

W zakresie opisanych wyroków wymiar kary łącznej zawierał się w granicach od 2-ch lat pozbawienia wolności, jako najsurowszej z jednostkowego wyroku II K 1042/11, do 2-ch lat i 3-ch miesięcy pozbawienia wolności jako sumy kar – dotyczy to również sytuacji kiedy jedna z łączonych kar jest już karą łączną (tak jest w sprawie II K 1042/11). Takie granice wymiaru kary łącznej określa przepis art. 86§1 i §4 kk .

Sąd uznał, iż karą łączną właściwą wobec M. J. będzie kara 2-ch lat i 2-ch miesięcy pozbawienia wolności. Brak jest podstaw, aby orzec skazanemu karę łagodniejszą lub karę na zasadzie całkowitego pochłaniania; przemawia za tym rodzaj aktów sprawczych dokonanych przez skazanego.

Po pierwsze dokonał on bowiem w nocy 29.01.2011r. kradzieży zwykłej złomu, a jednocześnie w okresie od listopada 2010 r. do kwietnia 2011 r. szeregu kradzieży z włamaniem i ich usiłowania dot. paliwa, akumulatorów, sprzętu narciarskiego i in. (wyrok II K 1042/11). Następnie w dużym odstępie czasowym, bo od 29.06.2015 r. do 11.08.2015 r. dokonał ciągu czterech przestępstw kradzieży paliwa (wyrok II K 784/15 zmieniony częściowo wyrokiem II Ka 117/17). Osądzenie tych spraw łącznie w jednym procesie nie poprowadziłoby do wymierzenia kary na zasadzie całkowitego pochłaniania, byłaby ona bowiem zbyt łagodna, niedostosowana do stopnia winy sprawcy i do stopnia społecznej szkodliwości czynów – a także istotnej rozbieżności czasowej pomiędzy poszczególnymi aktami sprawczymi. Należy zauważyć także i to, że czynów osądzonych wyrokiem II K 784/15 M. J. dopuścił się w okresie próby zakreślonym w sprawie poprzedniej II K 1042/11; były to czyny podobne i popełniając je skazany uwidoczniał swoją demoralizację. Konsekwencją takiego naruszania porządku prawnego musi być zaostrzenie zasad odpowiedzialności i prymat dyrektywy represyjnej, a z czasem także i izolacyjnej. Niepewna jest wobec skazanego prognoza kryminologiczno – społeczna, gdyż M. J. w czasie odbywania kary zachowuje się wprawdzie regulaminowo, jednakże nie jest prawdziwie krytyczny wobec swoich czynów i pomimo motywowania nie chce uczestniczyć w resocjalizacji programowej (k. 21, 25). Natomiast na dostrzeżenie zasługuje chęć skazanego do wykonywania nieodpłatnej pracy.

W doktrynie i orzecznictwie prawa karnego przyjmuje się, iż kara łączna jedynie w ewidentnie wyjątkowych wypadkach może zostać kształtowana na zasadzie pełnej apsorpcji, natomiast priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (por. A. Marek: Komentarz, Kodeks karny, Warszawa 2004 rok s. 293; wyrok SN z 2 grudnia 1975 roku Rw 628/75, OSNKW 1976/2/33, wyrok SA w Katowicach z dnia 13 listopada 2003 roku, II AKa 339/03, LEX nr 183336). W obecnym wyroku łącznym dostatecznie zostały uwzględnione okoliczności korzystne dla skazanego, jak poprawność zachowania wobec personelu zakładu karnego i współosadzonych, utrzymywanie kontaktów z rodziną, krytycyzm wobec podkultury więziennej, wykonywanie pracy nieodpłatnej. Tymi okolicznościami nie sposób jednak przeważać karygodności popełnionych czynów, a nadto osiągnąć przekonania, że skazany już w sposób utrwalony unormował swój tryb życia, i że zależy mu na unikaniu przestępstwa.

Względy prewencyjne wskazują na konieczność dostrzegalnego dla samego skazanego wymiaru represji tak, aby uzmysłowić M. J. konieczność przestrzegania porządku prawnego w przyszłości.

Kara łączna postulowana przez prokuratora i wymierzona przez Sąd nie może uchodzić za nadmiernie surową, skoro możliwe było wymierzenie kary łącznej nieco surowszej. W piśmiennictwie podkreśla się, że instytucja kary łącznej nie jest instrumentem łagodzenia orzeczonych za pozostające w zbiegu przestępstwa kar, zaś sam fakt pozostawiania dwóch lub więcej przestępstw w zbiegu nie stanowi okoliczności łagodzącej (por. L. Tyszkiewicz (w:) M. Kalitowski, Z. Sienkiewicz, J. Szumski, L. Tyszkiewicz, A. Wąsek, Kodeks..., s. 258). A więc tak, jak to określa art. 53 kk i art. 85a kk - Sąd wymierzył karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez art. 86§1kk bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała celów które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Rozstrzygnięcia zawarte w pkt II, III i IV wyroku uzasadniają powołane przepisy oraz sytuacja materialna skazanego.